

Publicerad 2017-07-02 21:31 av Linil

Gräsänklingstanker

jag saknar dig som aldrig förr
när jag trodde det fanns en bakdörr

nu när du är borta så smakar jag ensamhet
men kvar är de ostavade bitarna till vårt alfabet

och då känns det extra jobbigt att i det som var vårt hem
nu se att alltsammans liknar något som kommit i kläm

jag ler ett snett leende när jag minns våra bråk
som vi båda tillsammans gav vårt formspråk

älskade, kom snart hem och gör mitt dunkel ljust
för nu är allt så väldigt diffust

i motgången provas förmågan att vara äkta och ärlig
men jag vet nu att för mig så är du outhärlig

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Linil med Poeter.se id #44265 innehar upphovsrätten